

यस्यक्षणवियोगेनेत्यादियच्छब्दानांतेनाहमद्यमुषितइतिसप्तमश्लोकस्थेनतच्छब्देनसंबंधः प्रियस्याप्यप्रियत्वेदृष्टांतः उक्थेनप्राणेन एषपित्रा
दिः ॥ ६ ॥ श्रीकृष्णोपकाराननुस्मरति यत्संश्रयादितिदशभिः यस्यसंश्रयाद्वलात् स्मरेणकामेनदुर्मदानामतिमत्तानांतेजःप्रभावःहृतं धनुर्यहणे
नैव पश्चात्तद्धनुःसज्जीकृतंच तेनचमत्स्योयंत्रोपरिभ्रमन्विद्धः ततस्तान्विजित्यद्रौपदीप्राप्ताच ॥ ७ ॥ उइतिविस्मये खांडवमिंद्रस्यवनम् अदांद
त्तवानस्मि खांडवदाहेरक्षितेनमयेनकृताचसभालब्धा अद्भुतशिल्परूपामायायस्यांसा तेअध्वरेयागेराजसूये ॥ ८ ॥ अनंतरश्लोकोविगीतस्त
थापिव्याख्यायते नृपशिरःस्वधिर्यस्यतंजरासंधं तवानुजोभीमः मखार्थमहन्हतवान् तन्निर्जयंविनाराजसूयमखानुपपत्तेः गजायुतस्येवसत्वमु

यस्यक्षणवियोगेनलोकोत्थप्रियदर्शनः ॥ उक्थेनरहितोत्थेषमृतकःप्रोच्यतेयथा ॥ ६ ॥ यत्संश्रयादुपदगेह
मुपागतानांराज्ञांस्वयंवरमुखेस्मरदुर्मदानाम् ॥ तेजोहृतंखलुमयाभिहतश्चमत्स्यःसज्जीकृतेनधनुषाधिग
ताचकृष्णा ॥ ७ ॥ यत्सन्निधावहमुखांडवमग्नयेदामिंद्रंचसामरगणंतरसाविजित्य ॥ लब्धासभामयकृता
द्भुतशिल्पमायादिभ्योऽहरन्नृपतयोबलिमध्वरेते ॥ ८ ॥ यत्तेजसानृपशिरोऽग्निमहन्मखार्थेआर्योऽनुजस्तव
गजायुतसत्ववीर्यः ॥ तेनाहताःप्रमथनाथमखायभूपायन्मोचितास्तदनयन्बलिमध्वरेते ॥ ९ ॥ पत्न्यास्तवा
धिमखकूटमहाभिषेकश्लाघिष्ठचारुकवरंकितवैःसभायाम् ॥ स्पृष्टंविकीर्यपदयोःपतिताश्रुमुख्यायस्तत्स्त्रि
योऽकृतहृतेशविमुक्तकेशाः ॥ १० ॥

त्साहशक्तिर्वीर्यबलंचयस्यसः तंहत्वा प्रमथनाथोमहाभैरवः तस्यमखाय
येराजानस्तेनाहताः तेचयद्यस्मान्मोचिताः तत्तस्मात्तेऽध्वरेबलिमानीतवन्तः ॥ ९ ॥ यैःकितवैःदुःशासनादिभिः तवपत्न्याःकवरं विकीर्यउन्मुच्य
स्पृष्टमाकृष्टम् तेषांस्त्रियोहृतेशाः अतएववैधव्याद्विमुक्तकेशाः अकृतचकार कथंभूतंकवरम् अधिमखं राजसूयमधिकृत्यकूटोर्चितोयोमहाभि
षेकःतेनश्लाघ्यतमं चारुरम्यम् यत्स्मरणात्तदानीमेवप्राप्तस्यश्रीकृष्णस्यनमनेपादयोःपतितान्यश्रूणिमुखात्तस्याः पत्न्याः पदशब्दसापेक्षस्यापि
पतितशब्दस्याश्रुपदेनसमासोनित्यसापेक्षितत्वात् ॥ १० ॥